

denis van de boerenstand in Nederland, waarvan min of meer als vervolg verscheen „Geschiedenis van de Nederlandse landbouw van 1795—1940" door Sneller en anderen, 1943, doch waarin het ons reeds bij het verschijnen opviel, dat hier — in tegenstelling tot Blink — in geen enkel opzicht aan de bosbouw was gedacht. Voorts wordt vermeld, dat de Studiekring van de geschiedenis van de landbouw uitgeeft het Agronomisch-historisch jaarboek, waarvan als overdrukken uit het Landbouwkundig Tijdschrift verschenen de jaargangen 1940 en 1942. Als enige bosbouwkundige publicatie wordt vermeld het Gedenboek van het 40-jarig bestaan van het Staatsbosbeheer. De sociale wetenschappen zijn onderverdeeld in een algemeen inleiding, sociografie, economische aardrijkskunde, sociale aardrijkskunde en sociologie.

De afgevaardigde in de Raad,
Ir. F. W. Burger.

Mededelingen inzake het boswezen, de houtvoorziening en de jacht,

De Directeur van het Staatsbosbeheer, Productiecommissaris voor de Bosbouw en de Houtteelt, deelt ons het volgende mede.

De hierna te nemen algemene ontheffingen van het kapverbod zullen met ingang van 1 October 1948 gelden voor het kapseizoen 1948/1949:

- 1e. voor velling en rooijing van vruchtbomen met uitzondering van Okker- (wal) notebomen;
- 2e. voor velling en rooijing van knotwilgen en knotpopulieren;
- 3e. voor het kappen van het opperhout van knotwilgen en van knotpopulieren;
- 4e. voor het periodiek kappen van het lot van hakhout van eik met een leeftijd van dit lot van ten hoogste 12 jaren, als mede van het lot van hakhout van els, es, wilg en berk;
- 5e. voor velling (niet rooijing) van grienden;
- 6e. voor normale dunning van opstanden van naaldhout met een midden doorsnede van ten hoogste 6 cm gemeten met schors;
- 7e. voor normale dunning van opstanden van loofhout met een midden doorsnede van ten hoogste 12 cm, gemeten met schors;
- 8e. voor velling en rooijing van loofhoutbomen in tuinen bij woningen, gelegen in bebouwde kommen, mits de te vellen of te rooien bomen geen grotere doorsnede bezitten dan 30 cm, gemeten met schors op een hoogte van 1,30 m boven de grond.

In overleg met het Rijksbureau voor Hout te Amsterdam is voorts het volgende bepaald.

1e. Bosbezitters mogen — zo zulks op de desbetreffende kapvergunning is vermeld — in noodzakelijke gevallen rechtstreeks aan landbouwers per bedrijf en per jaar, voor eigen gebruik verkopen ten hoogste 3 m³ zwaar staakhout-naaldhout en ten hoogste 1 m³ zwaarder hout (loof- of naaldhout).

Het is de bedoeling van deze maatregel, de landbouwers in de gelegenheid te stellen — evenals vóór de oorlog gewoonte was — rechtstreeks van de bosbezitter voor eigen gebruik een beperkte hoeveelheid zg. boerengeriefhout te betrekken; daarbij mag zich ook enig zwaarder hout bevinden, zoals bergroeden, posten of wat zaaghout.

Met betrekking tot het zaaghout zij de aandacht erop gevestigd, dat belanghebbenden bij het Rijksbureau voor Hout, postbus 25, te Amsterdam een zaagvergunning dienen aan te vragen met vermelding van de hoeveelheid hout, waarvoor die zaagvergunning zal moeten gelden, als mede van de datum en het nummer van de desbetreffende kapvergunning.

2e. Bosbezitters mogen — zo zulks op de desbetreffende kapvergunning is vermeld — aan bij het Rijksbureau voor Hout ingeschreven boerengeriefhouthandelaren verkopen zwaar staakhout-naaldhout en zwaarder loof- of naaldhout (zg. boerengeriefhout), mits de houthandelaar in het bezit is van een aankoopvergunning — afgegeven door het Rijksbureau voor Hout — voor de door hem gewenste aan te kopen hoeveelheid.

3e. Bosbezitters of eigenaren van andere houtopstanden mogen in noodzakelijke gevallen voor eigen gebruik ten hoogste 3 m³ van de in het kapseizoen te vellen houtmassa behouden, mits zulks uit de desbetreffende kapvergunning blijke.

Ingeval men een grotere hoeveelheid hout voor eigen gebruik wil bestemmen, dient men bij het aanvragen van de kapvergunning een urgentie-verklaring over te leggen van de Dienst Wederopbouw of van de plaatselijke directeur van gemeentewerken.

Hout van wilg en van populier kan wegens de in sterke mate geslonken hoeveelheden van deze houtsoorten in ons land en de grote behoefte aan dit hout voor verschillende industrieën slechts in noodzakelijke gevallen tot een zeer beperkte hoeveelheid voor eigen gebruik worden bestemd. De kapvergunning voor eigen gebruik is tevens verwerkings- (zaag) vergunning.

4e. De kapvergunningen zullen voor dit kapseizoen niet meer tevens een kaplast zijn. Dit lijdt echter uitzondering voor hout van wilg en van populier; de desbetreffende vergunningen zullen wél tevens een verplichting tot velling in houden.

Zij, die een kapvergunning verkrijgen, zijn derhalve niet verplicht van die vergunning gebruik te maken, tenzij het gaat om hout van wilg of van populier.

Er wordt echter op vertrouwd, dat zulks in de regel wél geschiedt en dat de bosbezitters daardoor blijf geven metterdaad mede te werken aan de houtvoorziening in ons land. Met name bestaat er nog een groot tekort aan naaldhout, vooral aan zaaghout-naaldhout en mijnhout.

5e. Licht staakhout-naaldhout en licht- en zwaar staakhout-loofhout vallen niet langer onder de distributiebepalingen. Dit hout mag derhalvé door de producent rechtstreeks worden verkocht aan een ieder, die gegadigde is.

Voor zover dit hout uit *normale* dunningen wordt verkregen, is ook geen kapvergunning nodig.

6e. Eigenaren van onder de Natuurschoonwet 1928 gerangschikte landgoederen zijn — op grond van het bepaalde in die wet — verplicht, ten minste een maand tevoren aan de directeur van het Staatsbosbeheer kennis te geven van voorgenomen dunningen en vellingen.

De hiervóór genoemde algemene ontheffingen van het kapverbod, welke zijn gegrond op de Bodemproductiebeschikking 1948, Bosbouw en Houtteelt, vormen derhalve *niet* tevens ontheffing van de verplichte kennisgeving, bedoeld in art. 3, onder c, der Natuurschoonwet 1928.

DE VOEDSELVOORZIENING DER WERELD.

Op 8 en 9 October 1948 wordt te Wageningen een conferentie gehouden over bovenstaand onderwerp, georganiseerd door het Verbond van Wetenschappelijke Onderzoekers. Op de eerste dag zullen onderwerpen van organisatorische aard worden behandeld; de tweede dag zal worden gewijd aan bepaalde wetenschappelijke vraagstukken, welke met de voedselvoorziening verband houden. Een adviescommissie, bestaande uit de hoogleraren Dr E. Brouwer, Dr J. Smit, Dr Ir E. de Vries en Dr Ir S. J. Wellensiek, staat het bestuur van de afdeling Wageningen van het V.W.O. in zijn organisatorische werkzaamheden terzijde. De Minister van Landbouw en andere autoriteiten hebben hun persoonlijke medewerking toegezegd.

Inlichtingen en programma's zullen gaarne worden verstrekt door de secretaris van de afdeling Wageningen van het V.W.O., Wilhelminaweg 10, Wageningen.